

obyčejná, ani známek, záležejících jediné v literách, slovích nebo číslech aneb v erbích státních a zemských.

§. 4.

Máli kdo právo, by sám jediný jisté známky užíval, nemohou jiní průmyslníci této známky užívatí jen při zboží takového druhu, ku kterémuž náležejí výrobky neb věci k obchodu ustanovené toho řemesla neb té živnosti, pro kterou známka pod ochranou postavená jest určena.

§. 5.

Právo ke známce spojeno jest nerozdílně s řemeslem neb podniknutím průmyslním, pro kteréž známka jest ustanovená, pomine s ním a přejde s ním na jiného majetníka.

Přejdeli podniknutí průmyslní na jiného majetníka, má nový majetník, vyjímajíc, že by vdova nebo nezletilý dědic majetníka toho podniknutí dále je provozoval, aneb že by se podniknutí takové na účet masy dědické neb konkursní dále vedlo, ve třech měsících známku na své jméno dáti přepsati, sice by právo ke známce pominulo.

§. 6.

Nikdo neosvojuj sobě k poznamenání svého zboží neb svých výrobků o své újmě jména, firmy, erbu neb pojmenování etablisementu některého jiného tuzemského průmyslníka neb producenta.

§. 7.

Cokoli v tomto zákoně o poznamenání zboží čili tovaru řečeno, vztahuje se také k poznamenání, ježto se dává na to, do čeho se zboží zapakuje, na nádoby, obálky a t. d.

§. 8.

Tímto zákonem ničeho se nemění v předpisech, jimiž se v příčině jistého zboží zvláštní poznamenání nařizuje, jmenovitě v předpisech o puncování.

II. O rejstrování známek.

§. 9.

Chceli průmyslník dojíti práva, aby sám jediný mohl jisté známky užívat (§. 2), předložiti má dva exempláře té známky komoře obchodnické a průmyslnické, v jejímž okresu se provozuje řemeslo či podniknutí průmyslní, při kte-